

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/334/2015
Identifikačné číslo spisu: 1012201433
Dátum vydania rozhodnutia: 25.01.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hatalová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1012201433.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. v právnej veci žalobkyne npor. Ing. D. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., zastúpená JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, 042 83 Košice, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SLV-PS-PK-55/2012 zo dňa 21. mája 2012, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/248/2012-89 zo dňa 31. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/248/2012-89 zo dňa 31. marca 2015 m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d), písm. e) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) rozhodnutie žalovaného č. SLV-PS-PK-55/2012 zo dňa 21.05.2012, ktorým žalovaný podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže SR a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) odvolanie žalobkyne proti čl. 8 personálneho rozkazu riaditeľky Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach č. 76 zo dňa 31.01.2012, ktorým bola žalobkyňa služobne zaradená v stálej štátnej službe vo funkcii vyšetrovateľa 4. oddelenia ekonomickej kriminality, odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva PZ v Košiciach, služobného úradu KR PZ v Košiciach podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. dňom 01.02.2012 prevedená na Okresné riaditeľstvo v Košiciach zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil, zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

V odôvodnení uviedol, že vychádzajúc zo zistení, tak ako tieto vyplynuli z predloženého administratívneho spisu žalovaného, je napadnuté rozhodnutie žalovaného nezákonné, pretože v konaní správneho orgánu sa vyskytuje taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého

rozhodnutia a rozhodnutie žalovaného ani nie je súladné s požiadavkami preskúmateľnosti čo do dostatku dôvodov.

Krajský súd sa ale nestotožnil s námietskou žalobkyne a skutkový stav vo veci považuje za postačujúci pre vydanie rozhodnutia tak, ako bol konajúcimi správny orgánmi zistený. Tiež nesúhlasí s námietskou neurčitosti orgánu, ktorý o odvolaní žalobkyne rozhodoval. Vzhľadom k tomu, že žalobou napadnutý článok 8 personálneho rozkazu č. 76 zo dňa 31.01.2012 bol vydaný riaditeľkou KR PZ v Košiciach, s poukazom na ust. § 243 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z., odvolacím orgánom v predmetnej veci bol prezident PZ ako najbližšie nadriadený prvostupňovému orgánu, ktorý rozhodnutie vydal a čo ako legitímne vyššie citované interné predpisy žalovaného preukazujú. Vychádzajúc z uvedeného potom pasívne legitimovaným v predmetnej veci je Ministerstvo vnútra SR.

Krajský súd ďalej uviedol, že pokiaľ sa žalovaný nijakým spôsobom nevyjadril k odvolaciemu dôvodu a tvrdeniu žalobkyne, že jej doterajšia funkcia vyšetrovateľky v skutočnosti zrušená nebola a navyše služobný úrad disponoval rovnakými funkčnými zaradeniami (vyšetrovateľka), i keď v rámci iného oddelenia, a tieto žalobkyni neboli ponúknuté, má krajský súd za to, že povinnosťou žalovaného bolo sa k uvedenému meritórne vyjadriť. Ak tak neučinil, potom jeho rozhodnutie nemožno považovať za súladné s požiadavkami preskúmateľnosti čo do dostatku dôvodov. Z uvedeného dôvodu krajský súd napadnuté rozhodnutie podľa § 250j ods. 2 písm. d) O.s.p. zrušil.

Podľa názoru krajského súdu bolo potrebné priznať úspech tiež námietke žalobkyne vo vzťahu k vytýkaným vadám konania, osobitne vo vzťahu k nemožnosti vykonateľnosti rozhodnutia skôr ako toto nadobudlo platnosť, a to z dôvodu, že slovenský právny poriadok pozná rozhodnutia predčasne vykonateľné, t.j. také, ktorých účinnosť a vykonateľnosť nastáva ešte pred nadobudnutím právoplatnosti. Nie je ale možné, aby účinnosť nadobudlo správne rozhodnutie, ktoré ešte nie je platné. Správny akt je podľa právnej teórie platný ako náhle správny orgán učíní prejav vôle, ktorý je jeho obsahom, navonok voči adresátom. K platnosti nestačí, že správny orgán síce formuloval svoju vôľu, ale doposiaľ ju navonok neprejavil. Nie je možné, aby účinky rozhodnutia o odvolaní z funkcie nadriadeného nastali však ešte pred jeho platnosťou, t.j. pred jeho oznámením účastníkovi konania, ktorého sa odvolanie týka. Opačný postup by bol zrejme retroaktívny a v rozpore s princípom právnej istoty. Takéhoto pochybenia a zavedenia retroaktivity sa dopustil správny orgán vo vzťahu k žalobkyni svojím postupom pri vydávaní personálneho rozkazu č. 76 zo dňa 31.01.2012, pokiaľ riaditeľka Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach previedla žalobkyňu dňom 01.02.2012 na Okresné riaditeľstvo PZ v Košiciach, služobného úradu Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach a súčasne ju odvolala spätne dňom 31.01.2012 z doterajšej funkcie a tento personálny rozkaz nadobudol platnosť až jeho doručením, resp. keď tento vzala žalobkyňa na vedomie dňa 01.02.2012. Uvedená vada v postupe prvostupňového správneho orgánu je takou vadou v konaní, na ktorú krajský súd musel prihliadať, pretože privodzujú nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Keďže táto vada nebola odstránená ani žalovaným, ktorý len odvolanie žalobkyne proti citovanému personálnemu rozkazu zamietol a personálny rozkaz ako vecne správny potvrdil, rovnakou vadou nezákonnosti je potom zaťažený i rozhodnutie žalovaného. Vzhľadom na uvedené potom krajský súd i v tomto priznal žalobe úspech a napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil aj s poukazom na ust. § 250j ods. 2 písm. e) O.s.p.

O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania.

Vo včas podanom odvolaní žalovaný navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

Žalovaný zastáva názor, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V predmetnej veci sa žalovaný v plnom rozsahu pridrižiava vyjadrenia k podanej žalobe zo dňa 25.03.2013. Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukázal na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR ako aj súdnu prax Ústavného súdu SR.

Žalovaný má za to, že personálny rozkaz č. 76 zo dňa 31.01.2012 a napadnuté rozhodnutie č. SLV-PS-PK-55/2012 zo dňa 21.05.2012 sú v dostatočnom rozsahu odôvodnené tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. a v konaní o prevedení žalobkyne na inú funkciu postupoval žalovaný v jeho súlade, a preto nesúhlasí s názorom krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nezákonné a nedostatočne odôvodnené.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 31.03.2015. Odvolací súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky <.. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25.01.2017 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p., v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa ustanoví alebo vymenuje do voľnej funkcie, ak spĺňa požadované kvalifikačné predpoklady na túto funkciu, ak tento zákon neustanovuje inak. Do funkcie, na ktorú sa vyžaduje špeciálna odborná spôsobilosť, sa policajt ustanoví alebo vymenuje, ak spĺňa túto spôsobilosť a osobitný predpis neustanovuje inak. Ustanovené kvalifikačné predpoklady na funkciu nemožno odpustiť pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie v stálej štátnej službe. Pri ustanovení alebo vymenovaní do funkcie sa súčasne prihliada na dĺžku odbornej praxe, závery služobného hodnotenia a na zdravotný stav policajta.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. policajt v služobnom pomere sa prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia.

Podľa § 35 ods. 9 zákona č. 73/1998 Z.z. prevedenie na inú funkciu alebo preloženie na inú funkciu sa vykoná odvolaním policajta z doterajšej funkcie a jeho ustanovením alebo vymenovaním do inej funkcie podľa § 33.

Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že personálnym rozkazom ministra vnútra č. 17 zo dňa 27.01.2012 vydaným na zabezpečenie kvalitnejšieho a efektívnejšieho výkonu služby na sekciách a útvaroch Ministerstva vnútra SR a Policajného zboru boli od 01.02.2012 vykonané organizačné a systemizačné zmeny v tabuľke zloženia a počtov, okrem iného aj v rámci útvarov v pôsobnosti KR PZ v Košiciach. Uvedeným personálnym rozkazom bolo zrušené 4. Oddelenie ekonomickej kriminality odboru kriminálnej polície OR PZ v Košiciach pričom konkrétne miesto funkcie, na ktorej bola žalobkyňa

zaradená (ID 15138 - vyšetrovateľ) bolo presystemizované na Obvodné oddelenie PZ Košice Západ odboru poriadkovej polície OR PZ v Košiciach na funkciu referent s územnou a objektovou zodpovednosťou. Z uvedeného je zrejmé, že išlo o organizačnú zmenu, v rámci ktorej sa zrušila doterajšia funkcia žalobkyne (vyšetrovateľ 4. oddelenia ekonomickej kriminality odboru kriminálnej polície OR PZ v Košiciach) a vytvorila sa nová funkcia s inou náplňou činnosti. Napriek tomu, že zrušená funkcia žalobkyne bola presystemizovaná, bola žalobkyni pri osobnom pohovore so zástupcom riaditeľa odboru kriminálnej polície OR PZ v Košiciach konanom dňa 31.01.2012 ponúknutá možnosť služobného zaradenia vo funkcii starší referent - poverený policajt OO PZ Košice -Juh, s čím žalobkyňa vyslovila súhlas.

Vzhľadom na uvedené vydala riaditeľka Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach personálny rozkaz č. 76 zo dňa 31.01.2012, ako prvostupňový správny orgán, ktorým v čl. 8 podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. dňom 31.01.2012 odvolala žalobkyňu z doterajšej funkcie vyšetrovateľa 4. oddelenia ekonomickej kriminality odboru kriminálnej polície OR PZ v Košiciach a dňom 01.02.2012 previedla na OR PZ v Košiciach, služobného úradu KR PZ v Košiciach s tým, že jej ustanovenie do funkcie dňom 01.02.2012 vykoná riaditeľ OR PZ v Košiciach. Z dôvodu organizačných zmien bolo prevedenie žalobkyne na inú funkciu v súlade s § 225 ods. 2 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z. vopred prerokované s príslušným odborovým orgánom, ZO OZP č. 10 - 03 Košice.

Na odvolanie žalobkyne proti čl. 8 personálneho rozkazu č. 76 zo dňa 31.01.2012 žalovaný rozhodnutím č. SLV-PS-PK-55/2012 zo dňa 21.05.2012 podľa § 243 ods. 4 zákona č. 73/1998 Z.z. rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu v čl. 8 potvrdil a odvolanie zamietol.

Po preskúmaní veci odvolací súd konštatuje, že z personálneho rozkazu riaditeľky Krajského riaditeľstva PZ v Košiciach č. 76 zo dňa 31.01.2012 i z napadnutého rozhodnutia žalovaného je zrejmé, že odvolanie žalobkyne z funkcie a jej ustanovenie do inej funkcie sa uskutočnilo z dôvodu organizačných zmien, ktoré sa realizovali personálnym rozkazom ministra vnútra č.17 zo dňa 27.01.2012, a teda základom pre personálny rozkaz riaditeľky KR PZ v Košiciach je jednoznačne personálny rozkaz ministra vnútra č.17 zo dňa 27.01.2012. Ide o vnútorný predpis, ktorý je osobitným prípadom normatívnych právnych aktov nesmerujúcich voči subjektom stojacim mimo systému vzťahov organizačnej nadriadenosti a podriadenosti vo verejnej správe. Smeruje len voči subjektom ovládaným organizačnou podriadenosťou vo vzťahu k správne orgánu, ktorý takýto normatívny akt vydal. Jedná sa o abstraktné formy vnútornej činnosti verejnej správy s povahou interných normatívnych aktov. Od normatívnych právnych aktov, ktoré majú vonkajšie právne účinky, sa vnútorné predpisy odlišujú najmä tým, že ich právne účinky smerujú výlučne voči služobne podriadeným subjektom, i keď individuálne nešpecifikovaným a v tomto zmysle sú aktmi internými. Vzhľadom k tomu, že nemajú všeobecnú záväznosť, nie sú prameňmi práva, ale sú pre ich adresátov záväzné a nesmú byť v rozpore so zákonmi. Personálny rozkaz ministra vnútra preto nemá povahu všeobecne záväzného právneho predpisu (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/264/2009 zo dňa 05.04.2011).

V danom prípade má personálny rozkaz riaditeľky KR PZ v Košiciach charakter deklaratórneho právneho aktu, ktorým sa účastníkovi konania formálne vyhlasuje právny stav, ktorý fakticky nastal vykonanými organizačnými a systematizačnými zmenami v štruktúre KR PZ v Košiciach, na základe personálneho rozkazu ministra vnútra č. 17 zo dňa 27.01.2012. Skutočnosť, že personálny rozkaz riaditeľky KR PZ v Košiciach je zo dňa 31.01.2012, a oznámený bol žalobkyni dňa 01.02.2012, tak nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť daného personálneho rozkazu. Z uvedeného dôvodu sa preto odvolací súd sa nestotožnil s názorom krajského súdu, podľa ktorého zo strany žalovaného došlo k pochybeniu a dopustil sa retroaktivity vo vzťahu k žalobkyni svojim postupom pri vydávaní personálneho rozkazu.

Odvolací súd sa nestotožnil ani so záverom krajského súdu, že sa žalovaný nevysporiadal s námietkou žalobkyne týkajúcej sa neskúmania existencie voľných funkcií zodpovedajúcich pôvodnému funkčnému zaradeniu žalobkyne. V súvislosti s touto námietkou odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR II. ÚS 515/2016-19 zo dňa 23.06.2016, podľa ktorého „V súvislosti s touto námietkou ústavný

súd poukazuje na § 35 ods. 1 písm. a) policajného zákona, podľa ktorého sa policajt v služobnom pomere prevedie na inú funkciu v tom istom mieste výkonu štátnej služby, a ak to nie je možné, preloží sa na inú funkciu do iného miesta výkonu štátnej služby alebo do iného služobného úradu, ak nemôže naďalej vykonávať doterajšiu funkciu, pretože v dôsledku organizačných zmien sa zrušila jeho doterajšia funkcia. Rešpektujúc citovaný text § 35 ods. 1 písm. a) policajného zákona, ústavný súd akceptuje ako ústavne konformný právny názor najvyššieho súdu, podľa ktorého príslušné ustanovenia policajného zákona je potrebné vykladať s ohľadom na osobitný charakter služobného pomeru príslušníkov Policajného zboru, keďže „Právna povaha takéhoto služobného pomeru príslušníkov PZ odráža osobitný charakter zamestnávateľa ako primárneho nositeľa verejnej moci, potreba pevného začlenenia policajta do organizmu verejnej moci a účasť na jej výkone, čo zvyrazňuje skutočnosť, že nemožno hovoriť o modifikácii súkromno-právneho pomeru, ale o špecifickom štátno-zamestnaneckom pomere verejného práva, ktorého právna úprava má formu kódexu.“. Vzhľadom na citovaný ústavný súd považuje z ústavného hľadiska za akceptovateľný záver najvyššieho súdu, v zmysle ktorého sa potreba konkrétneho nasadenia policajta prezumuje a od riadiacich pracovníkov polície nemožno vyžadovať, aby preukazovali a dokladovali splnenie podmienky nemožnosti prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu doterajšej funkcie, ktorá bola zrušená. Keďže policajný zbor je vojensky organizovaný zbor, je to nadriadený, ktorý je oprávnený posúdiť v rámci organizačných zmien v prípade zrušenia doterajšej funkcie príslušníka Policajného zboru, potrebu zaradenia príslušníka na konkrétnu funkciu na konkrétnom mieste v závislosti od potrieb Policajného zboru. Z uvedených dôvodov ústavný súd aj túto námietku sťažovateľa vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú.“

Vzhľadom na uvedené je podľa názoru najvyššieho súdu v tomto kontexte potrebné posudzovať i určenie ďalšieho pracovného zaradenia policajta. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 3Sžo/40/2013 zo dňa 20.08.2014 uviedol, že „Objektívne nie je možné aplikovať princípy z inštitútu prevedenia na inú prácu z pracovnoprávných vzťahov. Policajný zbor je vojensky organizovaný zbor. V súlade s princípom dobrej verejnej správy vo vojensky organizovaných zboroch sa potreba konkrétneho nasadenia policajta prezumuje. Zaradenie procesných postupov, ktoré by vyžadovali, aby riadiaci pracovníci polície preukazovali a dokladovali (v zmysle správneho konania) splnenie podmienky „nemožnosť prevedenia na inú funkciu v mieste výkonu doterajšej zrušenej funkcie“ je proti samotnej podstate služobnej prísahy policajta, kde policajt sľubuje, že bude disciplinovaný, t.j. že sa podriadi potrebám policajného zboru na jeho zaradenie.“

Odvolací súd k veci dodáva, že ust. § 33 ods. 1 zákona č. 73/1988 Z.z. uvádza, že sa policajt ustanoví do voľnej funkcie a nie napr. do adekvátnej funkcie. Ust. § 33 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. zároveň nezakladá zákonnú povinnosť nadriadeného skúmať, či sú voľné iné funkcie.

Vzhľadom na uvedené je podľa názoru odvolacieho súdu nepochybné, že prevedenie žalobkyne na inú funkciu bolo vynútené nemožnosťou ďalšieho vykonávania doterajšej funkcie, pretože táto funkcia bola v dôsledku organizačných zmien zrušená. Rovnako je nepochybné, že personálne opatrenie č. 76 zo dňa 31.01.2012 je realizáciou zámeru organizačných a systemizačných zmien v rámci štruktúry KR PZ v Košiciach na skvalitnenie a zefektívnenie výkonu služby, na základe personálneho rozkazu ministra vnútra č. 17 zo dňa 27.01.2012. Z uvedených dôvodov je tak prevedenie žalobkyne na inú funkciu, s ktorou aj súhlasila, realizované personálnym rozkazom č. 76 zo dňa 31.01.2012 v spojení s napadnutým rozhodnutím žalovaného, v súlade s § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 73/1998 Z.z. pri dodržaní postupu podľa § 35 ods. 9 a § 225 ods. 2 písm. b) zákona č. 73/1998 Z.z.

S poukazom na uvedené dospel najvyšší súd k záveru, že rozhodnutie žalovaného a aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu sú v súlade so zákonom, a preto podľa § 220 O. s. p. napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietol.

O trovách konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 246c ods.1 a § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keďže žalobkyňa v konaní nemala úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok ani v prípade úspechu.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.